

Fericirea

Pastor Nicolae Cozma,
Biserica Pentecostală
„Betel”, Bărăbant, Alba Iulia

Primul psalm nu are un autor uman cunoscut. Nu știm cine l-a scris, totuși știm că Dumnezeu a îndemnat și a inspirat pe cineva să-l scrie. Ori de câte ori l-am citit sau l-am auzit citit sau amintit de alții, parcă nu era prea mult, doream din nou să revin cu meditație asupra lui. Apoi, de câte ori nu l-am pomenit, văzându-i împlinirea cu mine sau cu alții, într-un fel sau în altul!

FERICIREA PRIN ABȚINERI

Fericirea, nimbul acesta greu de atins și vremelnice, după care în mod vizibil sau tainic aleargă toată creatura, dar în mod special omul! Fericirea este descrisă aici ca o sumă de abțineri, pe de-o parte. Așadar, fericit este omul care nu face tot ce i-ar plăcea sau ar avea posibilitatea să facă! Nu se duce unde întrevede răul, sau i se pare că-l întrevede (1 Tesaloniceni 5:22), nu se oprește în locurile sau zonele cu păcat, atunci când e nevoit să le traverseze și nu acceptă scaunul (funcția, profesia, preocuparea) de unde semenii sunt tratați cu batjocură.

Adevărul este că, odată pornit pe drumul greșit, omul pierde treptat controlul asupra sa și asupra celorlalți factori ai vieții (Proverbe 2:19) și, după ce se ostenește, opunându-se sau acomodându-se, se așază pe scaunul care i se oferă, nu pe acela care l-ar dori. După ce fiul risipitor a ales drumul greșit al înstrăinării de tatăl, s-a așezat pe scaunul foamei și al unei slujbe umiltoare, în care era batjocorit, și ultima satisfacție a firii ar fi fost să batjocorească pe altul, poate asemenea unuia dintre tâlharii răstigniți odată cu Mântuitorul.

Nu se duce, nu se oprește, nu se așază!

După ce omul alege drumul răului și al întinării, nu mai este stăpân pe sine, nu mai domnește în propria viață împreună cu Hristos. (Romani 5:17) Cei mai mulți care au plecat pe drumul interzis lor, ca Balaam odinioară, căruia Dumnezeu i-a zis: „Să nu te duci cu ei și nici să nu blestemi.” (Numeri 22:12a), s-au oprit unde au vrut alții (Numeri 24:14; 31:16) - de fapt diavolul - și s-au așezat pe un scaun capcană!

În una din șederile mele printre credincioșii români din diaspora, un frate mi-a povestit o încercare care mi-a amintit de începutul Psalmului 1. Iată relatarea: se stabilise cu familia

într-o țară prosperă a Europei occidentale. Lucra într-o firmă bună, era foarte bine plătit și căpătase trecere în fața patronului, până acolo că se deplasa cu mașina de lux a șefului în multe ocazii. Obținea orice favor, intenționa și chiar intermediase angajarea în urmă a multor români. Patronul obișnuia la finalul fiecărui an să ofere o masă, asociată cu muzică, dans și altele pentru angajați. Fratele nostru se eschivase dibaci în anii precedenți și nu participase, dar acum se gândise să participe puțin și apoi să se retragă, pentru a nu-și supăra superiorul. Pornit pe drumul compromisului, planurile nu i-au mai ieșit... La un moment dat, nevasta șefului, care era și contabilă firmei, a anunțat dedicarea unui cântec fratelui nostru și l-a invitat la dans. Fratele a refuzat, încercând să se explice și în final a părăsit sala, dar nevasta șefului a rămas jignită profund și toți au considerat atitudinea lui ca un afront. La scurt timp a trebuit să părăsească firma, fiindcă toți îi deveniseră ostili. „Dacă nu m-aș fi dus”, îmi povestea pătitul, „mi-aș fi păstrat favorurile și aș fi găsit înțelegere, dar mergând, am pierdut totul”. L-am felicitat pentru tăria de-a fi respins invitația la dans cu toate urmările de care era deplin conștient. Și totuși câți sunt cei ce se mai pot opri sau evada de pe un drum pe care nu trebuia să plece niciodată?!

Iubite cititor, tu pe ce drum ești pornit în vremea aceasta? Dacă ai pornit pe un drum greșit, știi tu când și unde te vei opri? Vei mai putea să te oprești? Vei mai putea să te întorci? Când vei ajunge obosit de hărțuierile Satanei, crezi că nu te vei așeza pe scaunul oferit? Un scaun de odihnă în aparență, dar în realitate va fi un scaun al batjocurii în toate sensurile și interpretările posibile. Diavolul are strategia „pașilor mărunți”. (1 Samuel 17:41) El își ascunde planurile mășave sub argumentații logice și oferte îmbietoare! „Dă târcoale” (1 Petru 5:8) folosindu-se de mijloace acceptabile nouă și chiar de persoane apropiate (Geneza 19:33-36) pentru a ne întina și descalifica. Iată cum surprinde un autor această realitate, cu trimitere la Lot cel salvat din pieirea Sodomei și la fetele lui:

„Pe munte să știi, e ultimul pas,
Și vinul, chiar cei salvați ți-l întind!
Refuză oferte ce-n mreajă te prind!
Că-ntâiul născut ți-e Moab.”
Cu siguranță, prima condiție a fericirii este

**„Cât pentru mine,
fericirea mea este
să mă apropiu de
Dumnezeu:
pe Domnul
Dumnezeu
Îl fac locul meu de
adăpost, ca să
povestesc toate
lucrările Tale.”
(Psalmul 73.28)**